

- c) Betegnelse af det Bevismiddel, som søffes tilveiebragt, samt af Vidnerens Navne m. v.;
- d) Angivelse af de Omstændigheder, som i Henhold til § 373 skulle berettigede til Bevisets Optagelse.

§ 376.

Eigefom Retten i det dertil berammede, ordentlige eller overordentlige Retsmøde kan udspørge Parten, saaledes kan den ogsaa paalægge ham paa den i § 304 angivne Maade at oplyse Rigtigheden af de ifølge § 375 Litr. d paaveraabte Omstændigheder.

Den i saa Henseende fornødne Udsættelse kan tilstaaes af Retten.

§ 377.

Antager Retten, at Partens Begjæring er begrundet, tilstedes Bevisets Førelse.

Retten udsteder da Indkaldelse til Vidnerne eller udmelder Syns- og Skjønsmænd i Overensstemmelse med de almindelige Regler herom, jfr. §§ 205, 206, 225, 230. I at bestemme Tiden for Vidnerens Førelse eller Forretningens Afhjemling har Retten at sørge for, at der indrømmes den nødvendige Frist.

Antager Retten derimod ikke Partens Begjæring for begrundet, nægtes Begjæringen; men Parten kan da inden en Uge iværksætte Besværing herover til højere Ret.

§ 378.

Retten meddeleer (§ 122) den i Henhold til § 375 Litr. a. opgivne Modpart, til hvilken Tid Vidnerens Afhøvelse eller Syns- og Skjønnsforretningens Afhjemling skal foregaa. Hvis Tiden ikke tillader den opgivne Modparts Tilfaldelse, kan Retten bestille en i Retsskredsen bosat Sagfører til at møde og varetage hans Part imod et passende Salær; som udredes af den Part, der har begjært den særegne Vidneførelse eller Syns- og Skjønnsforretning.

§ 379.

Søvrigt foregaaer Bevisets Optagelse efter de i det Foregaaende givne Regler, saavidt disse ifølge Forholdets Bestaandelse lade sig anvende.

§ 380.

Vidnerens Forklaringer, Syns- og Skjønnsforretningen, hvis denne ikke er afgivet skriftligt, saavel som Mændenes ved Afhjemlingen givne Svar paa fremsatte Spørgsmaal protokolleres og vedtages.

Det erhvervede Bevis benyttes i sin Tid paa den Maade, at det oplæses under Hovedforhandlingen, men udenfor de i § 203 og 232 næstsidste Stykke omtalte Tilfælde dog kun, forsaavidt det virkelig viser sig at være umuligt under samme at fremføre det paagjældende Bevis efter de almindelige Regler.

I Overensstemmelse med de i dette Kapitel indeholdte Forfrifter sker ogsaa Førelsen af Beviser til Brug i Retssager, som ere anlagte eller skulle anlægges i Udlandet; naar Begjæringen fremkommer fra udenlandske Myndigheder, træde de i Henhold til § 143 sidste Stykke bestilte Sagførere i Parternes Sted.